

*Lapsus vědy spočívá v odposvátnění skutečnosti:
„přestanete-li věřit v bohy, začnete se **ztotožňovat**
s opicemi.“*

Autor: Karel Veliký

K jednomu z nejvizionářštějších českých textů 20. století

Utopie, založená a řízená Věčným Židem, do níž se v děsivém snu probudil spisovatel, filosof a umělec, jako jeho vězeň, upřednostňuje ženský živel, který má k pudové přirozenosti blíže než mužský: „**Feminismus** se oháněl lidskými právy, aby ospravedlnil v ženě čubu. Osvětářství ve jménu práva všech na vzdělání zanarchisovalo dav a uvolnilo v něm nejnížší afekty a pudy. Tuto tradici ustavila Utopie v kult,“ objasňuje ředitel. Proto žena obsluhuje „pojistné ventily“ Utopie: „Provádí selekci, rozhoduje o kvalifikaci, vyřazuje neschopné a nahrazuje ztráty.“ Je na to i speciálně školená – pro udržování stavu řízeného chaosu se při tom zvlášť hodnotí schopnost nemyslet.

ŘEDITEL: V Utopii *alma mater* – mimochodem: *numerus clausus* samozřejmě vylučuje muže (chlapců a mužů se v utopické pedagogice používá jen jako pokusného materiálu) – má za hlavní vyučovací princip: Potírat rozum... Čím puncovanější klasik a tatarštější výklad, tím líp. Obhajoba diplomní práce je neobyčejně přísná. Stačí, aby kdokoli nejen z oponentů, ale vůbec z přítomných jedinou větu pochopil a byl jí zaujat, a obhajovatka je reprobována. Tedy buď vyznamenání, anebo propadnutí, ***tertium non datur***.

Absolventka následně zasahuje zejména tam, kde mužští roboti upadají do starých zlovyků, vztyčují se, pokoušejí se myslet, narovnávají hřbet a snaží se chodit vzpřímeně. Ředitel rozeznává „spirálu věků“ neboli „předkulturní éru s prvotním matriarchátem“, pak její antitezi, „éru kulturní, idealistickou a patriarchální“, a nakonec Utopii, jejich syntézu, „éru materialistickou se závěrečným matriarchátem“: „Když kultura udělá z opice člověka, nastoupí patriarchát. A ten se zase zvrhne v matriarchát, když věda udělá z člověka opici.“ Avšak zatímco prvotnímu matriarchátu dominovala plodná samice, závěrečný ovládá **neplodná kurva s nároky bohyně**. Je ovšem pravda, že žena nemohla pomýšlet na emancipaci v běhnu, dokud muž-vědec neprovedl emancipaci člověka v gorilu. „Hledá-li člověk svou skutečnost v gorile, nemá pravdu,“ vzpouzí se vězeň skutečnosti Utopie. A Žid dokáže jeho přímot a pevnost ocenit, vidí v něm pojednou vlastně spřízněnce, neboť oběma na rozdíl od stádníků opravdu o něco jde, a zároveň mu dává tvrdou lekci z ženských předností pro svou Utopii.

ŘEDITEL: Přítel je termín pro pravdu a věrnost; přítelkyně je termín pro spiklenectví ve lži a nevěře... S nepřitelem vždy stoupáte, se záškodníkem vždy padáte. A v Utopii nejsou než záškodníci, ženští a poženští. Kultura oslavovala rytíře,* Utopie záškodníky. Jak se zrodil člověk? Napřímením páteře! Kdo je rytíř? Kdo cení napřímenou páteř víc než život. Kdo je záškodník? Kdo cení život více než napřímenou páteř. Rytíř věří ve smrt jako poslední možnost zachránit člověka; záškodník věří v život jako nezbytnost zbavit se člověka. Bijí-li se rytíři, není poražených; bijí-li se záškodníci, není vítězů. Kultura je svět vítězných; Utopie svět poražených. Vpusťte v rytířskou řeholi ženu a rozeštvete ji v zákeřníky a skety. Takto se od kultury dospělo k Utopii.

Jak to s vězněm dopadne, když do jednání vstoupí žena-doktorka? A proč vlastně ředitel tvrdí, že „žid nesmí zemřít, dokud poslední muž nebude židem, tj. poslední žena kurvou“? To už čtenáři neprozradíme. Jen doplníme, že naše ukázky jsou pochopitelně silně výběrové, krácené i zpřeházené. Jejich zjednodušující vyznění však potlačuje některé jinak příliš zjevné autorské nejasnosti, ba nedomyšlenosti i protikladu hledisek.

Poznámka:

* „Válka není instinkt, ale vynález. Zvířata ji neznají, je to čistě lidská instituce, stejně jako

věda nebo státní správa. Válka vedla k jednomu z největších objevů tvořících základ lidské kultury – k objevu disciplíny. Z této prvotní – vojenské disciplíny – pocházejí všechny disciplíny ostatní,” vysvětluje Ortega y Gasset ve **Vzpouře davů**. Těžiště davu je ovšem v tom, žádnou disciplínu nemít.